

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1788/2003**af 29. september 2003****om en afgift på mælk og mejeriprodukter**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 856/84 af 31. marts 1984 om ændring af forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾ blev der fra den 2. april 1984 indført en tillægsafgiftsordning i sektoren. Ordningen er blevet forlænget flere gange, bl.a. ved Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾ og senest indtil 31. marts 2008 ved Rådets forordning (EF) nr. 1256/1999 af 17. maj 1999 om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter ⁽⁴⁾.
- (2) Forordning (EØF) nr. 3950/92 bør ophæves og afløses af en ny tekst, hvori de gældende bestemmelser omroteres og tydeliggøres ud fra et ønske om både at udnytte de indhøstede erfaringer og at forenkle og tydeliggøre ordningen.
- (3) Ordningens hovedformål er at begrænse ubalancen mellem udbud af og efterspørgsel efter mælk og mejeriprodukter og de deraf følgende strukturelle overskud og således opnå en bedre balance på markedet. Ordningen bør derfor forlænges for yderligere syv tolv månedersperioder fra den 1. april 2008. Disse perioder føjes til de perioder, der allerede er fastsat ved forordning (EØF) nr. 3950/92.
- (4) Den metode, der blev vedtaget i 1984, og som betyder, at der betales en afgift på de indsamlede mælkemængder og mælkemængder solgt direkte til konsum, som ligger over en vis garantitærskel, bør bevares. Tærskelen fastsættes for hver enkelt medlemsstat som en samlet garantimængde for et referencemælkfedtindhold.

(5) Afgiften bør være tilstrækkeligt stor til at have en afskrækkende virkning og skal betales af medlemsstaten, så snart den nationale referencemængde overskrides. Medlemsstaten bør derefter fordele betalingsbyrden på de producenter, der har medvirket til overskridelsen. Disse vil skulle indbetale deres andel af afgiften til medlemsstaten, alene fordi de har overskredet deres disponible mængder.

(6) Medlemsstaterne bør indbetale en afgift til EUGFL, Garantisektionen, der svarer til overskridelsen af deres nationale referencemængde, nedsat med en fast sats på 1 % for at tage hensyn til konkurser eller til, at visse producenter er ude af stand til at betale deres bidrag til den afgift, der skyldes.

(7) Medlemsstaterne bør have en vis frist til at fordele den afgift, der skal betales, mellem producenterne og til at indbetale beløbet til EUGFL, Garantisektionen. Hvis medlemsstaterne ikke kan overholde den fastsatte frist, bør EUGFL, Garantisektionen, kunne disponere over de skyldige beløb, idet de trækkes fra de månedlige refusioner til medlemsstaterne. Der bør derfor fastsættes en undtagelse fra proceduren i artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 af 26. september 2000 om budgetdisciplinen ⁽⁵⁾.

(8) I forordning (EØF) nr. 3950/92 sondres der mellem leverance og direkte salg. Erfaringerne viser, at forvaltningen bør forenkles ved at begrænse leverancerne til sødmælk og udelukke alle andre mejeriprodukter. Direkte salg bør derfor fremover omfatte salg og udlevering af mælk direkte til forbrugerne samt ethvert salg og enhver udlevering af andre mejeriprodukter.

(9) De individuelle referencemængder for leverancerne bør være ledsaget af en angivelse af det repræsentative fedtindhold med henvisning til det eksisterende indhold, som kan ændres ifølge nærmere fastsatte regler. Der skal fastsættes regler, der sikrer, at forskellen mellem det vægtede gennemsnit af de individuelle referencemængder og de nationale referencesatser bliver mindst mulig.

⁽¹⁾ Udtalelse af 5.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 90 af 1.4.1984, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2028/2002 (EFT L 313 af 16.11.2002, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 73.

⁽⁵⁾ EFT L 244 af 29.9.2000, s. 27.

- (10) Der bør fastsættes en forenklet procedure for fordelingen af de individuelle referencemængder mellem leverancer og direkte salg, hvilket kræver, at Kommissionen får de oplysninger, der er nødvendige for at foretage denne fordeling og beregningen af afgiften. Fordelingen bør baseres på producenternes referencemængder for den tolv månedersperiode, der begynder den 1. april 2003. Summen af de mængder, producenterne får tildelt af medlemsstaterne, må ikke overskride de nationale referencemængder. De nationale referencemængder fastlægges for elleve tolv månedersperioder fra den 1. april 2004 under hensyn til forskellige elementer i den tidligere ordning.
- (11) Det bør fastsættes, hvorledes der tages hensyn til mælkenes fedtindhold ved den endelige opgørelse af de leverede mængder. Det bør understreges, at individuelle korrektioner i nedadgående retning af den leverede mælks fedtindhold eller opdeling af mælken i forskellige bestanddele under ingen omstændigheder må medføre afgiftsfritagelse for en mængde, der overstiger den samlede garantimængde i en medlemsstat. På grund af de meget begrænsede mængder, der er tale om, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til fedtindholdet i forbindelse med direkte salg.
- (12) For at sikre, at ordningen fungerer effektivt, bør opkøberne, der synes bedst udstyret til at gennemføre de nødvendige transaktioner, opkræve producenternes andel af den afgift, der skal betales, og opkøberne bør derfor råde over midler, der gør det muligt for dem at foretage opkrævningen af disse beløb. Til gengæld forekommer det hensigtsmæssigt, at opkrævede beløb, der overstiger den afgift, medlemsstaten skal betale, anvendes til finansiering af nationale omstrukturingsprogrammer og/eller tilbagebetales til visse kategorier af producenter eller producenter, som befinder sig i en ekstraordinær situation. Hvis det imidlertid viser sig, at medlemsstaten ikke skal betale nogen afgift, bør eventuelle opkrævede forskud betales tilbage.
- (13) De indhøstede erfaringer har vist, at iværksættelsen af denne ordning forudsætter, at der findes en national reserve, som på grundlag af objektive kriterier gør det muligt for producenterne at opnå yderligere mængder eller for nye producenter at begynde deres aktivitet, og som får tilført alle de mængder, for hvilke der af den ene eller anden grund ikke er sket eller ikke længere sker individuel tildeling. For at gøre det muligt for medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier at tage hensyn til specielle situationer bør de have tilladelse til også at supplere deres nationale reserve, navnlig ved en lineær nedskæring af alle referencemængderne under ét eller ved tilbageholdelse af en del af de endelige overførsler af disse mængder.
- (14) For at sikre en vis fleksibilitet i forvaltningen af ordningen bør medlemsstaterne kunne omfordele referencemængder, der ved udløbet af en periode er uudnyttede på nationalt plan eller mellem opkøbere.
- (15) Producenternes underudnyttelse af referencemængderne kan være til hinder for en harmonisk udvikling af mælkesektoren. For at undgå dette bør medlemsstaterne i tilfælde af inaktivitet eller tydelig underudnyttelse i en længere periode kunne bestemme, at uudnyttede referencemængder overgår til den nationale reserve med henblik på tildeling til andre producenter. Der bør imidlertid tages hensyn til producenter, der midlertidigt er ude af stand til at producere, men som ønsker at genoptage produktionen.
- (16) Midlertidig afståelse af dele af de individuelle referencemængder har medvirket til opnåelsen af en velfungerende ordning i de medlemsstater, som har tilladt dette. Anvendelsen af denne mekanisme bør imidlertid ikke stå i vejen for strukturelle udviklingstendenser og tilpasninger eller føre til en undervurdering af de medfølgende administrative vanskeligheder, ligesom det ikke må gøre det muligt for tidligere producenter, som har indstillet deres produktion, at beholde deres kvoter ud over den tid, der er strengt nødvendig for, at de kan overføres til aktive producenter.
- (17) Ved oprettelsen af ordningen i 1984 blev der indført det princip, at den referencemængde, der svarer til en given bedrift, sammen med jorden overgår til køber, lejer eller arving, hvis en bedrift sælges, udlejes eller overdrages ved arv. Det er ikke hensigtsmæssigt at ændre dette oprindelige princip. Det bør dog fastsættes, at de nationale bestemmelser til beskyttelse af parternes legitime interesser bør anvendes i alle tilfælde af overførsel, hvis der ikke kan opnås enighed mellem parterne.
- (18) Med henblik på at fortsætte omstruktureringen af mælkeproduktionen og forbedre miljøet bør der fastsættes visse undtagelser fra princippet om, at referencemængden er knyttet til bedriften, og medlemsstaterne bør bevare muligheden for at kunne iværksætte nationale eller regionale omstrukturingsprogrammer. Medlemsstaterne bør ligeledes kunne overføre referencemængder på andre måder end ved individuelle transaktioner mellem producenter.
- (19) Alt efter de forskellige former for overførsler af referencemængder og på grundlag af objektive kriterier bør medlemsstaterne have mulighed for i givet fald at lade en del af de overførte mængder overgå til den nationale reserve.
- (20) Erfaringen med tillægsafgiftsordningen har vist, at overførsel af referencemængder via juridiske konstruktioner såsom forpagtning, der ikke nødvendigvis fører til en permanent tildeling af de pågældende referencemængder til modtageren, kan være en yderligere omkostningsfak-

tor for mælkeproduktionen, som er til hinder for en forbedring af produktionsstrukturerne. For at styrke referencemængdernes karakter af et middel til regulering af markedet for mælk og mejeriprodukter bør medlemsstaterne have tilladelse til at lade referencemængder, der er overdraget ved bortforpagtning eller lignende juridiske konstruktioner, overgå til den nationale reserve med henblik på omfordeling på grundlag af objektive kriterier til aktive producenter, navnlig til producenter, der tidligere har udnyttet dem. Medlemsstaterne bør også kunne foretage overførsler af referencemængder på anden måde end ved individuelle transaktioner mellem producenter.

- (21) For at undgå fordyrelse af produktionsmidlerne eller ulige behandling bør det understreges, at det ikke er tilladt at yde nogen form for offentlig finansiel støtte i forbindelse med opkøb eller overførsel af referencemængder.
- (22) Hovedformålet med den afgift, der er omhandlet i nærværende forordning, er at regulere og stabilisere markedet for mejeriprodukter. Den inddrevne afgift bør derfor anvendes til finansiering af udgifterne i mejerisektoren.
- (23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Den 1. april 2004 og elleve på hinanden følgende tolv månedersperioder (i det følgende benævnt »tolvmånedersperioder«), indføres der en afgift (i det følgende benævnt »afgiften«) for de mængder komælk og andre mejeriprodukter, der afsættes i den pågældende tolv månedersperiode ud over de nationale referencemængder, der er fastsat i bilag I.

2. Disse mængder fordeles mellem producenterne i overensstemmelse med artikel 6, idet der sondres mellem leverancer og direkte salg, som defineret i artikel 5. Overskridelse af den nationale referencemængde og den deraf følgende afgift beregnes på nationalt plan i hver medlemsstat i overensstemmelse med kapitel 3 og særskilt for leverancer og direkte salg.

3. De nationale referencemængder i bilag I fastsættes uden at foregribe en eventuel revision under hensyn til den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater.

Artikel 2

Afgift

Afgiften fastsættes til 33,27 EUR pr. 100 kg mælk for perioden 2004/05, 30,91 EUR for 2005/06, 28,54 EUR for 2006/07 og 27,83 EUR for 2007/08 og derefter.

Artikel 3

Betaling af afgift

1. Medlemsstaterne skal betale Fællesskabet den afgift, der følger af overskridelsen af den nationale referencemængde, der er fastsat i bilag I, og som er beregnet på nationalt plan og fastsat særskilt for leverancer og direkte salg. Medlemsstaterne indbetaler op til 99 % af den afgift, der skal betales, til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) inden den 1. oktober efter den pågældende tolv månedersperiode.

2. Hvis den i stk. 1 fastsatte indbetaling ikke er foretaget inden den fastsatte dato, fratrækker Kommissionen efter høring af Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget et beløb svarende til den afgift, der skal betales, fra de månedlige forskud på konteringen af de udgifter, som den pågældende medlemsstat har afholdt, jf. artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾ Inden den træffer sin beslutning, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat, som skal afgive sit svar inden for en frist på en uge. Artikel 14 i forordning (EF) nr. 2040/2000 finder ikke anvendelse.

3. Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne for denne artikel efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 4

Producenternes andel i den afgift, der skal betales

Afgiften fordeles i overensstemmelse med artikel 10 og 12 på de producenter, der har medvirket til overskridelserne af de nationale referencemængder, der omhandles i artikel 1, stk. 2.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Producenterne har uanset bestemmelserne i artikel 10, stk. 3, og artikel 12, stk. 1, pligt til at betale medlemsstaten deres andel af den afgift, der skal betales, og som beregnes i henhold til kapitel 3, alene fordi de har overskredet deres disponible referencemængder.

Artikel 5

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »mælk«: det produkt, der fremkommer ved malkning af en eller flere køer
- b) »andre mejeriprodukter«: ethvert andet mejeriprodukt end mælk, navnlig skummetmælk, fløde, smør, yoghurt og ost; hvis det er relevant, kan de omregnes til »mælkeækvivalenter« ved hjælp af koefficienter, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2
- c) »producent«: landmænd som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for ordninger for direkte støtte under den fælles landbrugspolitik og støtteordninger for landbrugere ⁽¹⁾, hvis bedrift ligger på en EU-medlemsstats geografiske område, og som producerer og sælger mælk eller forbereder sig på at gøre dette inden for en nær fremtid
- d) »bedrift«: bedrifter som defineret i artikel 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1782/2003
- e) »opkøber«: en virksomhed eller en sammenslutning, der opkøber mælk hos producenterne:
 - for en eller flere gange at indsamle, emballere, oplagre, afkøle og forarbejde mælk eller mejeriprodukter, herunder på kontrakt
 - for at sælge den videre til en eller flere virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk eller andre mejeriprodukter.
- f) »leverance«: enhver leverance af mælk, under udelukkelse af ethvert andet mejeriprodukt, fra en producent til en opkøber, uanset om transporten varetages af producenten, af opkøberen, af den virksomhed, der behandler eller forarbejder disse produkter, eller af tredjemand
- g) »direkte salg«: ethvert salg eller enhver udlevering af mælk fra en producent direkte til forbrugeren samt ethvert salg eller enhver udlevering af andre mejeriprodukter. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 23, stk. 2, og under overholdelse af definitionen af »leverance« i litra f) i nærværende artikel tilpasse definitionen af »direkte salg« for at bl.a. at sikre, at ingen markedsførte mængder mælk eller andre mejeriprodukter udelukkes fra afgiftsordningen
- h) »afsætning«: levering af mælk eller direkte salg af mælk eller andre mejeriprodukter
- i) »nationale referencemængder«: de referencemængder, der er fastsat for hver medlemsstat i bilag I
- j) »individuelle referencemængder«: producentens referencemængder den 1. april i enhver tolv måneders periode
- k) »disponible referencemængder«: de mængder, der er til rådighed for producenten den 31. marts for den tolv månedersperiode, for hvilken afgiften er beregnet, under hensyn til alle overdragelser, salg, omregninger og midlertidige omfordelinger, der er omhandlet i nærværende forordning, og som har fundet sted i løbet af tolv månedersperioden.

KAPITEL 2

TILDELING AF REFERENCEMÆNGDER

Artikel 6

Individuelle referencemængder

1. Medlemsstaterne fastsætter inden den 1. juni 2004 producenterne individuelle referencemængder på grundlag af den individuelle referencemængde eller de individuelle referencemængder, der er tildelt ifølge artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92 for den tolv månedersperiode, der begynder den 1. april 2003.
2. En producent kan råde over en eller to individuelle referencemængder, henholdsvis til levering og til direkte salg. Det er kun den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, der kan foretage omregningen mellem en producents referencemængder, og kun efter behørigt begrundet anmodning fra producenten.
3. Hvis en producent råder over to referencemængder, beregnes hans andel af den afgift, der eventuelt skal betales, særskilt for hver referencemængde.

⁽¹⁾ Se s. 1 i denne EUT.

4. Den del af den finske nationale referencemængde, der tildeles de i artikel 1 omhandlede leverancer, kan forhøjes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, for at kompensere de finske SLOM-producenter med indtil 200 000 tons. Denne reserve, der skal tildeles i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, kan udelukkende tildeles producenter, hvis ret til at genoptage produktionen er blevet påvirket af tiltrædelsen.

5. De individuelle referencemængder ændres i givet fald for hver af de pågældende tolv månedersperioder, således at summen af de individuelle referencemængder for leverancer og for direkte salg for hver medlemsstat ikke overskrider den tilsvarende del af den nationale referencemængde for henholdsvis leverancer og direkte salg, der i overensstemmelse med artikel 8 er tilpasset for at tage hensyn til eventuelle nedsættelser i forbindelse med overførsler til den nationale reserve i henhold til artikel 14.

Artikel 7

Tildeling af mængder fra den nationale reserve

Medlemsstaterne fastsætter de nødvendige regler for, at producenterne på grundlag af objektive kriterier, som meddeles Kommissionen, helt eller delvis kan tildeles mængder fra den nationale reserve omhandlet i artikel 14.

KAPITEL 3

BEREGNING AF AFGIFTEN

Artikel 8

Forvaltning af referencemængderne

1. Kommissionen tilpasser for hver medlemsstat og for hver periode inden dens udløb efter proceduren i artikel 23, stk. 2, fordelingen af de nationale referencemængder mellem »leverancer« og »direkte salg« under hensyn til de omregninger, der på producenternes anmodning er foretaget mellem de individuelle referencemængder for henholdsvis leverancer og direkte salg.

2. Medlemsstaterne sender hvert år inden de datoer og efter de regler, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige

a) for den i stk. 1 omhandlede tilpasning

b) for beregningen af den afgift, der skal betales af medlemsstaten.

Artikel 9

Fedtindhold

1. For hver producent, der har en individuel referencemængde, fastsættes der et referencefedtindhold, der anvendes på den pågældende mængde.

2. For de referencemængder, der er tildelt producenterne pr. 31. marts 2004 i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, er det i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede fedtindhold, lig med referencefedtindholdet for denne mængde på den dato.

3. Det repræsentative fedtindhold ændres ved de i artikel 6, stk. 2, omhandlede omregninger, og ved køb eller overførsel af referencemængder, efter regler, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

4. For nye producenter, der har en individuel referencemængde for leverancer, der fuldt ud kommer fra den nationale reserve, fastsættes fedtindholdet efter regler, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2. Midlertidig overførsel som omhandlet i artikel 16 og omregning som omhandlet i artikel 6, stk. 2, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af dette stykke.

5. Det individuelle referencefedtindhold, der er omhandlet i stk. 1, tilpasses eventuelt ved ikrafttrædelsen af denne forordning og derefter ved begyndelsen af tolv månedersperioderne, hver gang det er nødvendigt, således at det vægtede gennemsnit af det individuelle repræsentative fedtindhold for den enkelte medlemsstat ikke overstiger det i bilag II fastsatte referencefedtindhold med mere end 0,1 g pr. kg.

Artikel 10

Leveringsafgift

1. Med henblik på den endelige beregning af afgiften øges eller reduceres de mængder, der er leveret af hver enkelt producent, når det faktiske fedtindhold adskiller sig fra referencefedtindholdet, og dette sker på grundlag af koefficienter og på vilkår, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

2. Hvis summen på nationalt plan af leverancer, der er justeret efter stk. 1, er lavere end de faktiske leverancer, beregnes afgiften på grundlag af de faktiske leverancer. I så fald foretages hver nedjustering forholdsmæssigt på en sådan måde, at summen af justerede leverancer kommer på niveau med de faktiske leverancer.

Hvis summen af de leverancer, der er justeret efter stk. 1, er højere end de faktiske leverancer, fastsættes afgiften på grundlag af de justerede referencer.

3. Medlemsstaterne træffer beslutning om de enkelte producenters andel i betalingen af afgiften efter eventuel omfordeling af den uudnyttede del af den nationale referencemængde, der er afsat til leverancer, enten i forhold til hver enkelt producents individuelle referencemængder eller på grundlag af objektive kriterier, der fastsættes af medlemsstaterne:

a) enten på nationalt plan på grundlag af den mængde, med hvilken de enkelte producenters disponible reference-mængde er overskredet, eller

b) først på opkøberniveau og derefter på nationalt plan.

Artikel 11

Opkøbernes rolle

1. Opkøberen har ansvaret for at opkræve den andel af afgiften, som de berørte producenter skal betale, og indbetaler inden en dato og efter proceduren i artikel 23, stk. 2, til medlemsstatens ansvarlige organ de opkrævede beløb, som han trækker fra den mælkepris, der betales til de producenter, der er ansvarlige for overskridelsen, og som han, hvis dette ikke er muligt, opkræver på enhver anden passende måde.

2. Hvis en opkøber helt eller delvist træder i stedet for en eller flere opkøbere, tages der hensyn til producenternes individuelle disponible referencemængder for den resterende del af den løbende tolv månedersperiode efter fradrag af allerede leverede mængder og under hensyn til deres fedtindhold. De samme bestemmelser gælder, hvis en producent overgår fra en opkøber til en anden.

3. Hvis de mængder, en producent har leveret, i en referencerperiode overstiger hans disponible referencemængde, kan medlemsstaten bestemme, at opkøberen ifølge bestemmelser, der fastlægges af medlemsstaten, som forskud på producentens andel i afgiften skal fratrække en del af mælkeprisen for hver leverance fra denne producent, der overstiger hans disponible referencemængde. Medlemsstaten kan fastsætte særlige bestemmelser, der giver opkøberne mulighed for at fratrække dette forskud, når producenterne leverer til flere opkøbere.

Artikel 12

Afgift ved direkte salg

1. Ved direkte salg fastsættes producenterens andel i afgiftsbetalingen ved beslutning truffet af medlemsstaterne efter eventuel omfordeling af den uudnyttede del af den nationale referencemængde, der er afsat til direkte salg, på passende regionalt niveau eller på nationalt plan.

2. Medlemsstaterne fastsætter beregningsgrundlaget for producentens andel i den afgift, der skal betales, ud fra den samlede mængde mælk, der er solgt, udleveret eller anvendt til fremstilling af mejeriprodukter, der er solgt eller udleveret, ved hjælp af kriterier, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

3. Der foretages ingen justering på grundlag af fedtindhold ved den endelige beregning af afgiften.

4. De nærmere vilkår og datoen for betalingen af afgiften til medlemsstatens kompetente myndighed fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

KAPITEL 4

AFGIFTSFORVALTNING

Artikel 13

Overskydende eller ikke-betalte beløb

1. Når det i forbindelse med leverancer eller direkte salg konstateres, at der skal betales afgift, og det bidrag, der er opkrævet hos producenterne, er højere end afgiften, kan medlemsstaten:

a) helt eller delvist anvende det overskydende beløb til finansiering af de foranstaltninger, der omhandles i artikel 18, stk. 1, litra a), og/eller

b) tilbagebetale en del af eller hele beløbet til producenter, der indgår i prioriterede kategorier, som medlemsstaterne opstiller på grundlag af objektive kriterier og inden for de frister, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, eller producenter, som befinder sig i en ekstraordinær situation som følge af en national foranstaltning, der er uden forbindelse med nærværende ordning.

2. Hvis det konstateres, at der ikke skal betales afgift, tilbagebetales den afgift, opkøberne eller medlemsstaten eventuelt har opkrævet, senest ved udløbet af den efterfølgende tolv månedersperiode.

3. Hvis en opkøber ikke har opfyldt sin forpligtelse til at opkræve producentens andel i afgiften i overensstemmelse med artikel 11, kan medlemsstaten opkræve det skyldige beløb direkte hos producenten, uden at dette foregriber de sanktioner, han kan pålægge en opkøber, der ikke har opfyldt sin pligt.

4. Hvis betalingsfristen ikke overholdes af producenten eller opkøberen, skal der betales morarenter, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, til medlemsstaten.

Artikel 14

National reserve

1. Hver medlemsstat opretter med særligt henblik på gennemførelsen af de tildelinger, der omhandles i artikel 7, en national reserve inden for rammerne af de mængder, der er fastsat i bilag I. Denne nationale reserve suppleres efter behov ved inddragelse af de mængder, der er nævnt i artikel 15, ved tilbageholdelse af en del af overførslerne, jf. artikel 19, eller ved lineær nedskæring af samtlige individuelle referencemængder. Disse mængder fordeles fortsat efter anvendelseformålet, dvs. »leverancer« eller »direkte salg«.

2. Eventuelle supplerende referencemængder, der tildeles en medlemsstat, tilgår automatisk den nationale reserve og fordeles efter det forventede behov mellem »leverancer« og »direkte salg«.

3. Der fastsættes ikke et referencefedtindhold for mængder, der er overført til den nationale reserve.

Artikel 15

Ikke-aktivitet

1. Når en fysisk eller juridisk person, som råder over individuelle referencemængder, ikke længere opfylder betingelserne i artikel 5, litra c), i en tolv månedersperiode, overgår disse mængder senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår til den nationale reserve, medmindre den pågældende igen bliver producent, jf. artikel 5, litra c), inden denne dato.

Hvis den pågældende fysiske eller juridiske person igen bliver producent senest ved udløbet af den anden tolv månedersperiode efter inddragelsen af disse mængder, får han hele eller en del af den individuelle referencemængde, der er blevet ham frataget, tilbage senest den 1. april efter ansøgningsdatoen.

2. Hvis en producent i mindst én tolv månedersperiode ikke afsætter en mængde svarende til mindst 70 % af sin individuelle referencemængde, kan medlemsstaten beslutte, hvorvidt og på hvilke betingelser hele eller en del af den ubenyttede referencemængde skal overgå til den nationale reserve.

Medlemsstaten fastsætter, på hvilke betingelser den pågældende producent atter skal tildeles en referencemængde, hvis han genoptager afsætningen.

3. Stk. 1 og 2 anvendes dog ikke i tilfælde af force majeure eller i behørigt begrundede tilfælde, som har midlertidig indflydelse på de pågældende producenters produktionskapacitet og er anerkendt som sådan af myndighederne.

Artikel 16

Midlertidig overførsel

1. Senest ved udløbet af hver tolv månedersperiode tillader medlemsstaterne for den pågældende periode midlertidig overførsel af en del af de individuelle referencemængder, som de dertil berettigede producenter ikke agter at udnytte.

Medlemsstaterne kan regulere overførslerne efter producentkategori eller mælkeproduktionens struktur og begrænse dem på opkøberniveau eller inden for regioner, give tilladelse til overførsel af hele referencemængden i de i artikel 15, stk. 3 nævnte tilfælde og fastsætte, i hvilket omfang producenten igen kan foretage overførsel.

2. Hver medlemsstat kan beslutte ikke at anvende stk. 1 ud fra et af de følgende kriterier eller begge kriterier:

a) nødvendigheden af at fremme strukturudviklingen og strukturtilpasninger

b) bydende nødvendige administrative hensyn.

Artikel 17

Overførsel af referencemængder sammen med jord

1. De individuelle referencemængder overføres sammen med bedriften til den producent, som overtager den ved salg, bortforpagtning, overdragelse ved arv, forskudsarv eller enhver anden overførsel, der indebærer lignende retsvirkninger for producenten efter regler, som medlemsstaterne fastsætter under hensyn til de arealer, der anvendes til mælkeproduktionen, eller til andre objektive kriterier og eventuelt til en aftale mellem parterne. Den del af referencemængden, som eventuelt ikke overføres sammen med bedriften, overgår til den nationale reserve.

2. Hvis referencemængder er blevet overført eller overføres i overensstemmelse med stk. 1 ved forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier, og for at referencemængderne udelukkende tildeles producenterne, beslutte, at referencemængden ikke skal overføres sammen med bedriften.

3. Hvis der overføres jord til de offentlige myndigheder og/eller til offentlig brug, eller overførslen sker til ikke-landbrugsmæssige formål, beslutter medlemsstaterne, at der skal iværksættes de nødvendige foranstaltninger til at beskytte parternes legitime interesser, særlig foranstaltninger, der giver den tidligere producent mulighed for at fortsætte med mælkeproduktion, hvis han ønsker at gøre det.

4. Såfremt der ikke er indgået en aftale mellem parterne, i tilfælde hvor en forpagtningskontrakt udløber uden at kunne fornyes på tilsvarende betingelser, eller i situationer, der har tilsvarende retsvirkninger, overføres de pågældende individuelle referencemængder helt eller delvis til de producenter, der overtager dem, efter bestemmelser, som medlemsstaterne har fastsat eller fastsætter, under hensyn til parternes legitime interesser.

Artikel 18

Særlige overførselsforanstaltninger

1. For at gennemføre en vellykket omstrukturering af mælkeproduktionen eller for at forbedre miljøet kan medlemsstaterne på betingelser, som de fastsætter under hensyn til parternes legitime interesser:

a) yde producenter, der forpligter sig til definitivt at opgive hele deres mælkeproduktion eller en del af den, en godtgørelse der udbetales i én eller flere årssater, og overføre de således frigivne individuelle referencemængder til den nationale reserve

b) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, på hvilke betingelser producenterne ved begyndelsen af en tolv månedersperiode mod betaling kan opnå, at den ansvarlige myndighed eller det organ, der er udpeget af denne myndighed, omfordeler individuelle referencemængder, som ved udgangen af den forudgående tolv månedersperiode er endeligt frigivet af andre producenter mod ydelse i én eller flere årlige rater af en godtgørelse svarende til ovennævnte betaling

c) centralisere og overvåge overførsler af referencemængder uden jord

d) ved overførsel af jord med henblik på miljøforbedring bestemme, at den pågældende individuelle referencemængde tildeles den producent, der opgiver jorden, men ønsker at fortsætte med mælkeproduktion

e) på grundlag af objektive kriterier fastsætte, i hvilke regioner og indsamlingsområder endelige overførsler af referencemængder uden overførsel af den tilsvarende jord er tilladt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur

f) efter anmodning fra producenten til den ansvarlige myndighed eller til det organ, der er udpeget af denne myndighed, tillade endelig overførsel af referencemængder uden overførsel af den tilsvarende jord eller omvendt med henblik på at forbedre mælkeproduktionens struktur på bedriftsniveau eller at muliggøre ekstensivering af produktionen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 kan gennemføres nationalt, regionalt eller i specificerede indsamlingsområder.

Artikel 19

Tilbageholdelse af en del af overførslerne

1. Medlemsstaterne kan i forbindelse med de i artikel 17 og 18 omhandlede overførsler på grundlag af objektive kriterier tilbageholde en del af de individuelle referencemængder, som overføres til den nationale reserve.

2. Hvis referencemængder er blevet overført i overensstemmelse med artikel 17 og 18 med eller uden den tilsvarende jord ved forpagtning eller andre arrangementer med tilsvarende retsvirkning, kan medlemsstaterne på grundlag af objektive kriterier, og for at referencemængderne udelukkende tildeles producenterne, beslutte, hvorvidt og på hvilke betingelser referencemængderne helt eller delvis skal overføres til den nationale reserve.

Artikel 20

Støtte til opkøb af referencemængder

En officiel myndighed kan ikke i forbindelse med overdragelse, overførsel eller tildeling af referencemængder under denne forordning yde nogen form for finansiel støtte, der er direkte knyttet til erhvervelsen af kvoter.

Artikel 21

Godkendelse

Status som opkøber skal godkendes af medlemsstaten efter kriterier, der fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

De betingelser, der skal opfyldes af producenten, og de oplysninger, han skal give i tilfælde af direkte salg, fastsættes efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 22

Afgiftsansvendelse

Afgiften er at betragte som en foranstaltning til regulering af landbrugsmarkedene, og den anvendes til finansiering af udgifter i mejerisektoren.

Artikel 23

Forvaltningskomité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter, der blev nedsat ved artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. september 2003.

Artikel 25

Ophævelse

Forordning (EØF) nr. 3950/92 ophæves fra den 1. april 2004.

Henvisninger til den ophævede forordning er at betragte som henvisninger til nærværende forordning og bør sammenholdes med korrelationstabellen i bilag III.

Artikel 26

Overgangsforanstaltninger

Når der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette gennemførelsen af de ændringer af ordningen, der er fastsat i denne forordning, vedtages de efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 27

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2004, bortset fra artikel 6 og 24, som anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

På Rådets vegne

G. ALEMANNO

Formand

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

BILAG I

REFERENCEMÆNGDER

a) Perioden 2004/05

Medlemsstat	Mængde (t)
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxembourg	269 049,000
Nederlandene	11 074 692,000
Østrig	2 749 401,000
Portugal	1 870 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Det Forenede Kongerige	14 609 747,000

c) Perioden 2006/07

Medlemsstat	Mængde (t)
Belgien	3 326 983,000
Danmark	4 477 624,000
Tyskland	28 004 140,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 356 977,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxembourg	270 394,000
Nederlandene	11 130 066,000
Østrig	2 763 148,000
Portugal	1 929 824,000
Finland	2 419 025,324
Sverige	3 319 515,000
Det Forenede Kongerige	14 682 697,000

b) Perioden 2005/06

Medlemsstat	Mængde (t)
Belgien	3 310 431,000
Danmark	4 455 348,000
Tyskland	27 864 816,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 235 798,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxembourg	269 049,000
Nederlandene	11 074 692,000
Østrig	2 749 401,000
Portugal (*)	1 920 461,000
Finland	2 407 003,324
Sverige	3 303 000,000
Det Forenede Kongerige	14 609 747,000

(*) Specifik forhøjelse på 50 000 tons, der udelukkende tildeles producenter på Azorerne.

d) Perioden 2007/08

Medlemsstat	Mængde (t)
Belgien	3 343 535,000
Danmark	4 499 900,000
Tyskland	28 143 464,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 478 156,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxembourg	271 739,000
Nederlandene	11 185 440,000
Østrig	2 776 895,000
Portugal	1 939 187,000
Finland	2 431 047,324
Sverige	3 336 030,000
Det Forenede Kongerige	14 755 647,000

e) Perioden 2008/09 til 2014/15

Medlemsstat	Mængde (t)
Belgien	3 360 087,000
Danmark	4 522 176,000
Tyskland	28 282 788,000
Grækenland	820 513,000
Spanien	6 116 950,000
Frankrig	24 599 335,000
Irland	5 395 764,000
Italien	10 530 060,000
Luxembourg	273 084,000
Nederlandene	11 240 814,000
Østrig	2 790 642,000
Portugal	1 948 550,000
Finland	2 443 069,324
Sverige	3 352 545,000
Det Forenede Kongerige	14 828 597,000

BILAG II

REFERENCEFEDTINDHOLD

Medlemsstat	Referencefedtindhold (g/kg)
Belgien	36,91
Danmark	43,68
Tyskland	40,11
Grækenland	36,10
Spanien	36,37
Frankrig	39,48
Irland	35,81
Italien	36,88
Luxembourg	39,17
Nederlandene	42,36
Østrig	40,30
Portugal	37,30
Finland	43,40
Sverige	43,40
Det Forenede Kongerige	39,70

BILAG III

KORRELATIONSTABEL

Denne forordning	Forordning (EØF) nr. 3950/92
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
stk. 2	—
stk. 3	Artikel 3, stk. 2
Artikel 2	Artikel 1, stk. 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 2, stk. 1, første afsnit
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 6, stk. 1, 2 og 3	—
stk. 4	Artikel 3, stk. 2
stk. 5	Artikel 4, stk. 2
Artikel 7	—
Artikel 8	—
Artikel 9	—
Artikel 10, stk. 1 og 2	—
stk. 3	Artikel 2, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 1	Artikel 2, stk. 2, første afsnit
stk. 2	Artikel 2, stk. 2, andet afsnit
stk. 3	Artikel 2, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 12, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
stk. 2 og 3	—
stk. 4	Artikel 2, stk. 3
Artikel 13, stk. 1	Artikel 2, stk. 4
stk. 2, 3, 4	—
Artikel 14, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
stk. 2 og 3	—
Artikel 15	Artikel 5, stk. 2 og 3
Artikel 16	Artikel 6
Artikel 17, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
stk. 2	Artikel 8a, litra b)
stk. 3 og 4	Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 3
Artikel 18	Artikel 8
Artikel 19, stk. 1	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
stk. 2	Artikel 8a, litra a)

Denne forordning	Forordning (EØF) nr. 3950/92
Artikel 20	—
Artikel 21	—
Artikel 22	Artikel 10
Artikel 23, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
stk. 2 og 3	—
Artikel 24	Artikel 11, stk. 1
Artikel 25	Artikel 12
Bilag I	Bilag
Bilag II	—
Bilag III	—